

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac ex probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniae Agrippinae, 1712

Q. 330. Quid addendum sit circa titulum Ordinationis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42433

non implebat Sedem, & jurisdictio spiritualis, quæ à Capitulo post primum annum vacationis venerat ad Metropolitanum, mortuo Principe acatholico revolvitur ad Capitulum, & iterum connectitur cum jurisdictione temporali, quam tum etiam recipit Capitulum. De cætero potest Suffraganeus ex facultate à Metropolitano concessa pergere exercere pontificalia, dummodo Capitulum non reluctetur, sicuti si accepisset ab Episcopo mortuo talem facultatem, dato quòd esset primus annus vacationis, facultas illa non exspirasset per mortem Episcopi concedentis, *Sanch De Matrim. l. 8. d. 28. n. 64. & 82. Themudo cum Diana p. 8. t. 4. R. 72. Fermos. supra n. 1. maximè si Capitulum confirmavit hunc Suffraganeum etiam tanquam vicarium, non enim potest semel à se constitutum dejicere sine causis & causarum cognitione, Castrop. t. 13. d. 2. pu. 29. n. 7. Barb De Jure eccles. l. 1. c. 32. n. 47. & alii, quos citant: nec etiam potest Capitulum concessam semel potestatem limitare, Garc. p. 5. c. 7. à n. 25. & alii, maximè cum potestatem eam acceperit à Metropolitano, Garc. n. 34. Leur. q. 510. Nihilominus post jurisdictionem iterum devolutam ad Capitulum, inconveniens non est, si talis vicarius recognoscat suos Principales, & petat confirmationem à tali Capitulo, quod sciet, quid de Jure facere possit aut debeat.*

Q. 330. Quid addendum sit circa titulum Ordinationis. *De hoc ita statuit Trid. sess. 21. c. 2. De Reform. Cum non deceat eos, qui divino Ministerio adscripti sunt, cum Ordinis dedecore mendicare, aut sordidum aliquem quæstum exercere; compertumque sit complures plerisque in locis ad sacros Ordines*

Aaaaa 4

nul-

nullo ferè delectu admitti, qui variis artibus ac fallaciis
 confingunt se Beneficium ecclesiasticum aut etiam ido-
 neas facultates obtinere : statuit sancta Synodus, ne
 quis deinceps Clericus secularis, quamvis alias sit ido-
 neus moribus, scientiâ & ætate, ad sacros Ordines
 promoveatur, nisi prius legitime constet eum Benefi-
 cium ecclesiasticum, quod sibi ad victum honestè suffi-
 ciat, pacifice possidere, id verò Beneficium resignare non
 possit, nisi factâ mentione, quòd ad illius Beneficii ti-
 tulum sit promovus, neque ea resignatio admittatur,
 nisi constitò, quòd aliunde vivere commodè possit. Et
 aliter facta resignatio nulla sit. Patrimonium verò vel
 pensionem obtinentes ordinari posthac non possint, nisi
 illi, quos Episcopus judicaverit assumendos pro neces-
 sitate vel commoditate Ecclesiarum suarum, eo quoque
 prius perspecto, patrimonium illud vel pensionem verè
 ab eis obtineri, taliaque esse, quæ eis ad vitam susten-
 tandam satis sint, atque illa deinceps sine licentia
 Episcopi alienari aut extinguì vel remitti nullatenus
 possint, donec Beneficium ecclesiasticum sufficiens sine
 adepti, vel aliunde habeant, unde vivere possint. An-
 tiquorum Canonum pœnas super his innovando. Cir-
 ca hunc sustentationis titulū notanda sunt seqq.

2269. §. 1. Titulus pro Ordine sacro debet esse
 quid perpetuum, immobile, non revocabile,
 distinctum à lucris quotidianis : unde non suf-
 ficit lucrum, quod quis haberet ex Missis non
 fundatis, ex Musica, ex instructione puerorum
 &c. quia hæc per revocationem, infirmitatem
 vel alium casum impediri possunt, Sanch. in
 Conf. l. 7. c. 1. dub. 23. n. 10. Nec sufficit Bene-
 ficium manuale vel Capellania, à qua quis re-
 moveri potest, quia sic non est ei satis cautum
 de honesta sustentatione. Putant tamen Paris.
 Gonz. & alii sufficere talem Capellaniam tem-
 pora-

poralem, à qua nemo solet removeri nisi concessâ aliâ provisione, sed contrâ est, quia immeritò imponitur hoc onus patrono, *Castrop. tr. 27. pu. 10. n. 4.* Putant etiam *Nav. & alii* cum *Sanch. dub. 35. n. 4.* sufficere Coadjutoriam in Beneficio, quia Coadjutor investitur, sed meliùs negat illam sufficere, *Castrop. n. 5.* Cùm sit tantùm spes Beneficii, & quidem incerta, eò quòd Principalis possit diutius vivere: Valeret tamen, si pars una sustentationi sufficiens ei in perpetuum titulum assignetur, *Garc. Gob. t. 8. n. 637.* Census etiam redimibiles censentur immobilia, dummodo adhibeatur ea cautio, ut si fiat redemptio, pecunia ex Judicis decreto deponatur apud idoneas personas, ut iterum constitutur census, *Castrop. pu. 11. n. 9.* & alii contra *Bonac. & alios.* Ex hoc autem, quòd beneficiatus deponi possit ab Episcopo vel Collatore, si committat enorme crimen, ob quod jus permittit deponi & Beneficio privari, non ideo Beneficium desinit esse perpetuum, hoc enim præcipuè oritur ex libertate beneficiati, quâ vult delinquere, ergo non ideo est ad nutum alterius amovibilis.

§. 2. Titulus ordinariè debet assignari cum obligatione reali & hypotheca: estque advertendum, ne hujusmodi bona sint priùs ære alieno gravata: de cetero titulus super bonis ita fundatus, est onus reale, & transit ad quemcunque possessorem jure ordinario hypothecæ, *Engel. l. 1. tit. 14. n. 17. addens n. 18.* si à Monasteriis vel Ecclesiis Collegiatis concedatur titulus, non requiri quidem hypothecam, quia bona Ecclesiarum non possunt regulariter alienari, attramen requiri consensum Capituli, quia successor

Aaaaa §

non

non tenetur stare obligationi sui antecessoris sine utilitate vel necessitate Ecclesiæ contractæ, per ea, quæ traduntur in cap. pen. *De fidejussor.* & cap. 1. *De solut.*

2271. §. 3. *Garcias De Benef. p. 2. c. 5. n. 93.* dicit à S. Congreg. declaratum esse, quòd assignatio mensæ Episcopalis non sufficiat ad titulum, & ratio potest esse, quia onus alendi ordinatum non potest imponi mensæ successoris: sed si consentiat Capitulum, quod censetur facere, quando scit fieri & non contradicit, praxis habet, quòd sic ordinentur, id enim utile est & quandoque necessarium, præsertim in Diocesis, in quibus non sunt seminaria pro instituendis Clericis: tum autem servantur sequentia: 1. Indictò tempore aliquo antè concursu, per rigidum examen Synodaliū eliguntur tot, quot requiri videntur ad instantem necessitatem. 2. Hi ordinati mittuntur, ut tanquam Sacellani serviant apud Parochos exemplares, doctos & zelosos. 3. Post captam apud hos experientiam per quatuor saltem annos, si vacet parochia, hi ad concursum pro tali parochia admittuntur. Et si iste modus serveretur, excitatur æmulatio juniorum Clericorum, exercent se diligenter in ministeriis curæ animarum, laborant, ut bene vivant, se perficiant, & ab illis, apud quos primis annis serviunt, referant bona testimonia: nec facile periculum est, ut destituantur necessariâ sustentatione.

2272. §. 4. *Barb* putat, quando urget penuria Sacerdotum, ad titulum sufficere, si quis etiam privatus promittat ordinando se omnia necessaria illi subministraturum, quia ex hac timeri potest minus damnum, quàm ex carentia tam neces-

necessarii Ministri. Addit *Gob. n. 617.* si Comes aliquis aut communitas obliget omnia sua ad alendum aliquem in defectu sufficientis sustentationis, sufficere ad titulum, sed *ford. & Gallem.* apud *Gob. n. 614.* probabilius negant id sufficere & requirunt constitui aliquid certum, determinatum, irrevocabile; & talis videtur esse mens *Tridentini.*

§. 5. Beneficium, ad cuius titulum quis ordinatur, debet esse ecclesiasticum, actu pacifice possessum, uti habet *Trid. supra,* & expressè statuit *Synodus Colon. anni 1662. p. 2. tit. 10. c. 3. §. 7.* unde non sufficit spes certa, quam quis habet, quia est electus vel presentatus, *Sanch. dub. 35. n. 2. Castrop. pu. 10. à n. 7. contra Sayr. & alios,* qui putant sufficere collationem & institutionem, si sincerè putetur, quòd non sit impedienda possessio, & sic procedunt communiter Episcopi: hinc *ford. De ord. l. 3. tit. 6. n. 301.* dicit, quando ex circumstantiis appareret de bona fide, & omnis fraudis suspicio tolleretur, non esse omnino improbabilem eam opinionem.

§. 6. Beneficium actu possessum sufficit ad titulum, quamvis primo anno nil percepturus sis, *Gob. n. 633.*

§. 7. *Henriq. Avila & alii* putârunt Doctorem Juris vel Theologiæ posse ordinari sine alio titulo, quia docendo poterit se honestè sustentare; quod *Cordub. & Dian.* admittunt, per se loquendo, de Doctore promotò in insigni Universitate: sed rectè negant *Sa, Sanch. Barb. Aver. q. 3. s. 10. Gob. n. 627.* nam *S. Congreg. id reprobavit,* nec scientia panem ei dabit, quamvis fundatam etiam lectionem habeat, nil enim stabile est, cum per infirmitatem

tem

ten impediri vel ob aliam causam possit amoveri.

2276. §. 8. Titulus patrimonii ordinariè debet esse major quàm Beneficii: in dubio autem regulariter præsumitur esse sufficiens, de Luca De Benef. disc. 37. n. 7. Et universaliter in quovis titulo, si modicum deficiat ad honestam sustentationem, curandum non est, inquit *Santh.* suprà dub. 25. n. 8. & *Dian.* p. 5 t. 5. R. 20. Hoc tamen, quod pro titulo assignatur, non potest hypothecari, alienari, permutari, resignari, nequidem quoad fructus vel in subsidium aliorum bonorum, inquit *Castrop.* p. 10. n. 13. & pu. 11. & n. 10. nisi quantum de fructibus honestæ sustentationi superfluit, etiamsi ordinatus posset aliunde sine titulo ullo vel sine ejus fructibus sustentari.
2277. §. 9. Pro titulo patrimonii non sufficit, quòd filius certò expectet pinguem legitimam à patre: Si tamen pater sit dives, potest filius eum adstringere, ut sibi patrimonium irrevocabiliter designet pro titulo, *Castrop.* pu. 11. à n. 2. Hoc autem sibi assignatum negant multi debere computari in legitimam, cum sit veluti donatum filio ad sustentationem quotidianam: veriùs tamen affirmant *Mol. Garc. Castrop.* n. 6. & alii, quia bona talia non alienantur, sed postea redeunt ad hæredes, ergo meritò censentur esse legitima.
2278. §. 10. Ad titulum patrimonii aut alterum non perpetuum sed habentem se per modum patrimonii, non prærequiritur ulla institutio seu investitura, sed sufficit præcessisse instrumentum assignationis & iudicium Episcopi de futura illius sufficientia: spectatque hoc iudicium

cium ad Episcopum illum, in cujus Diocesi sunt ea bona pro titulo assignata.

§. 11. Ut caveantur fraudes, quæ frequenter 2279.
contingunt in titulo patrimonii, præscribuntur in quibusdam Diocesis hæ Leges. 1. Hic titulus constitui debet in determinatis bonis vel obligationibus ejusmodi, quæ pro immobilibus habeantur, quales non sunt, quæ solis syngraphis vel instrumentis per Notarium tantum & testes subscriptis constituuntur. Domus, horrea aliaque ædificia non necessariò admittuntur, quia incendiis sunt exposita: plerique tamen admittunt, maximè extra tempora belli. 2. Bona illa debent publicè & judicialiter recognosci, cum attestazione, quòd sint allodialia, propria illius, qui ordinando constituit titulum. Item quòd non sint hypothecata aliis &c. Item quòd constituens titulum possit ea cedere absque præjudicio legitimæ liberorum suorum vel quorumcunque aliorum. Item absque præjudicio sustentationis ad vitam propriam necessariæ. 3. In eodem judiciali documento exprimi debet, quantum secundùm commune judicium prudentum singula prata, singuli agri, singuli horti &c. annuè afferre possint in pecunia, planè liberè, deductis omnibus oneribus, contributionibus &c. 4. Summa pecuniæ ita annuatim liberè provenientis ex talibus bonis, debet attingere taxam tituli in tali Diocesi constitutam. 5. Constituens titulum debet per idem judiciale instrumentum actu cedere jus in re plenum horum bonorum in favorem ordinandi, ita ut hic statim possit ingredi in actualem possessionem. 6. Hæc bona debent cedi irrevocabiliter, neq; postea onerari, hypothecari &c.
usque

usque dum ordinatus moriatur vel apud Episcopum doceat sibi aliunde esse provisum. Causa hujus rigoris est justa, quia Nobiles passim obligabant bona tantum in genere, conferentes solum jus ad rem, & quando ordinati offende-
bant, depellebantur nec nisi litibus & cum gravissimis molestiis Nobiles compelli poterant ad dandam sustentationem. Similiter fiebat, quando Nobilis titulum constituens moriebatur, bona enim dividebantur inter hæredes, & nesciebat ordinatus, à quo vel unde alimenta peteret: his obviatur, si ipse rem certam sibi obligatam possit apprehendere aut habeat apprehensam. 7. Solent hujusmodi bona tribus Dominicis vel interpolatis festis in Ecclesia parochiali, sub cujus districtu bona sita sunt, publice proclamari, ut constet talem de super ordinandum, & intelligatur, an opponatur aliquid contra qualitatem aut valorem bonorum in proclamationibus exprimendum. 8. Ordinandus jurat hæc se ita habere. In archidiecepsi Colonienfi per Decreta & statuta jussu Maximiliani Henrici anno 1651. edita n. 33. ponitur hæc formula. *Ego N. juro, quod in acquisitione & designatione bonorum meorum patrimonialium, quorum titulo promovendus sum ad sacrum Subdiaconatus Ordinem, nulla fraus, aut dolus intercesserit, quodque illa verè, & pacifice possideam, neque ulli alii sint oppignorata, neque imposterum directè, vel indirectè alienabo, seu quoque modo distraham, nisi mihi prius fuerit de perpetuo beneficio Ecclesiastico, eoque ad congruam meam sustentationem sufficienti provisum, neque tunc quidem aliter, quàm cum præscitu, & consensu Romani Pontificis, seu Reverendissimi mei Archiepiscopi, ac Principis Electoris Coloniensis, seu ejus*
Vica-

Vicarii in Pontificalibus Generalis in literis ipsius alienationis seu distractionis specialiter exprimendo. Beneficium autem, quod in dicti mei tituli locum successerit, sine simili consensu non resignabo. Ita me Deus adjuvet & hac sancta Dei Evangelia.

§. 12. Quod n. 2168. dicitur, de non sup- 2280.
plendo defectu Beneficii per adjectionem patrimonii, intelligitur circa titulum ordinandi, non subditi nisi ratione talis Beneficii acquisiti, de hoc enim solo est illa clausula Constitutionis *Inn. XII.* De cetero quilibet Ordinarius potest cum suo subdito facere combinationem tituli ex Beneficio & patrimonio, *Castrop. pu. 10. nu. 2. Gob. num. 612.* & habet praxis apud omnes.

§. 13. Si Titius origine Colonienfis habeat 2281.
tenue Beneficium in Dicecesi Trevirensi, & ad conflandum titulum adjiciat partem patrimonii, quod habet in Dicecesi Moguntina, hic titulus potest, per se loquendo, approbari ab Ordinario vel Colonienfi vel Trevirensi, quia his est subditus: non tamen à Moguntino, quia ibi non habet originem, Beneficium aut domicilium, & patrimonium non facit eum subditum, secundum dicta n. 2178. Praxis autem habet, ut in loco, ubi sunt bona, fiat instrumentum judiciale & publicum, quantum bona talia annuè subtractis oneribus præstare possint, & tum proprius aliquis Episcopus ordinandi erigit bona ista sive approbat in titulum.

§. 14. Peccat mortaliter, qui pro titulo cur- 2282.
rat sibi fieri patrimonium sub uno ex his pactis, 1. ut illo non utatur: 2. Ut post susceptos Ordines reddat. 3. Ut illud ad certos tantum annos habeat. Ut ejus fructus cedat alteri: & idem est

est de pactis similibus, hæc enim sunt contra expressam mentem *Tridentini*, volentis titulum esse perpetuum & irrevocabilem, qui sustentationi honestæ ordinandi semper serviat, *Castrop. pu. 11. n. 15.* Putantque multi, quod ordinatus super ejusmodi titulo incurrat suspensionem, quamvis id probabilius negent *Garc. Barb. Castrop. pu. 12. n. 10. Aversa. q. 3. f. 10.* si enim saltem ad tempus acquirat dominium illius, re ipsa est dominus tituli, ergo non promovetur absque titulo. An autem teneatur stare hoc pacto, disputant Auctores utrimque probabiliter, *Castrop. n. 15.* negat, quia cum illud pactum sit turpe & de re contra legem, censetur pro non adjecto. An sit simonia, si quis emat titulum Ordinationis dixi l. 3. p. 1. à n. 150.

2283. §. 15. Licitum est suscipere patrimonium sibi factum pro titulo, sub pacto reddendi illud post mortem aut etiam post acceptum Beneficium ecclesiasticum aut sustentationem aliunde habitam, cum licentia Ordinarii, *Garc. Barb. Castrop. pu. 11. n. 16.* Bona enim, quæ in titulum Ordinationis assignantur, non sunt ecclesiastica, debent tamen, secundum Canones, gaudere privilegio fori ecclesiastici, quamdiu sunt bona tituli personæ ecclesiasticæ.

§. 16. Qui cum titulo ficto vel non habente condiciones requisitas ordinatur, peccat graviter, quamvis aliunde habeat, quo vivat, quis agit contra strictum præceptum *Tridentini*, Et quamvis *Tolet. Henriq. Côn. Sayr. Dian. March. Gob. n. 604.* putent per hoc non incurri suspensionem, tamen incurri probabilius affirmant *Nax. Suar. Vasq. Sanch. Fill. Bonac. Comit. Less. in auct. v. Ordines sacri cal. 6. Castrop. pu. 12. n. 11.*

Aversa.

Aversa q. 3. c. 10. quia pœna illa fuit per antiquos Canones imposta, pœnas autem antiquas *Trid. super his innovat*. De contraria autem declaratione, quam *Gob.* putat non esse visam ab Auctoribus nostræ sententiæ, rectè dicit *Aversa* non satis constare. Eandem suspensionem videtur incurrere, qui decipit in parte notabili, qualis est quarta, uti si dicat se annuè pro titulo habere centum, quos requirit Ordinarius, cum tantùm habeat septuaginta quinque, *Gob.* n. 624. apud quem n. 604. *Garc. Barb. Ford.* dicunt ejusmodi fraudulentos non incurrere ipso facto tales pœnas sed per ferendam sententiam.

§. 17. Si quis absque titulo justo, etiam per errorem & bonâ fide fit factus Subdiaconus, vel si titulum suum amittat aut relinquat, non potest ascendere ad superiorem Ordinem sine novo titulo, quia manet ratio præcepti, quæ est, ut talis ordinatus sit provisus mediis honestè vivendi, *Castrop. pu. 9. n. 4. Gob. n. 605.*

§. 18. Ex dictis colligitur, quid fuerit dicendum ad hunc casum: Titius accepit titulum Ordinationis à Communitate, quæ obligavit omnia sua bona in communi ad pendendos illi quotannis 50. aureos: Titius metuens ne titulus factus cum generali tantùm hypotheca rejiceretur ab Ordinario, ad facilitandum negotium curat in instrumento exprimi hypothecam etiam specialem aliquorum bonorum, non admonitâ de hoc Communitate nec requisito consensu. *Quærebatur, an posset super hoc titulo petere majores Ordines. Respondi, si in ista Diœcesi soleat Ordinarius rejicere titulos habentes generalem tantùm hy-*

pothecam, non potest; quia causa approbationis tituli est supposititia, ergo approbatio tituli est subreptitia & vitiata substantialiter: Hinc Titius facere debet, ut vel Communitas consentiat in hypothecam illam specialem, vel Ordinarius approbet titulum cum hypotheca tantum generali. E contra si ille Ordinarius non soleat requirere hypothecam specialem, est vitium tantum accidentale, & subsistit causa adaequata sufficiens, ideoque potest petere super eo ordinari.

2286. §. 19. Plerique cum *Castrop. pu. 11. n. 11. & Gob. n. 618.* putant alienationem, permutationem, hypothecationem tituli esse invalidam: hinc inferunt *Sa, Sanch. & alii*, si postea sine alio titulo promoveatur ad ulteriorem Ordinem, non ideo incurrere suspensionem, quia non ordinatur sine titulo, cum suum priorem retineat: & hoc est conformius statim dicendis, quamvis *Ledesm. & Suar.* dicant talem alienationem &c. esse tantum illicitam, in qua sententia ordinaretur sine titulo. Si resignaret sub pensione sufficiente ad honestam sustentationem, *Nav. Paris. Rodriq.* putant non esse opus, ut fiat mentio de eo, quod fit ad talem titulum ordinatus, sed oppositum merito dicunt *Garc. Barb. Castrop. pu. 10 n. 10.* quia mentio de hoc exoptulatur veluti aliquid requisitum ad valorem resignationis, nam *Trid.* supra dicit, id verò Beneficium resignare non possit, nisi facta mentione, quod ad illius Beneficii titulum fit promovus. Idem faciendum esse dicunt iidem Auctores cum *Castrop. n. 11.* si fiat permutatio cum alio v. g. Beneficio æquè sufficiente ad sustentationem: adduntque illum, qui resignat non habens

habens aliunde, undè honestè vivat, hoc ipso
 exidère Beneficio, non tamen illum, qui re-
 signat, habens unde vivat, quia hic non ita gra-
 viter peccat. An autem, quando aliunde habet,
 unde vivat, opus sit licentiâ Episcopi ad re-
 signandum vel alienandum titulum, v. g. pa-
 trimonii, disputant Auctores, Barb. & alii affir-
 mant, quia *Trid.* dicit, *sine licentiâ Episcopi alienari
 aut extingui aut remitti nullatenus possint*: è contrâ
 negant *Garc. Paris. Castrop.* pu. 11. n. 13. & alii,
 quia *Trid.* dicit, *sine licentiâ Episcopi nullatenus
 possint, donec aliunde habeant, unde vivere possint*, er-
 go si aliunde habeant, non videtur requiri li-
 centiâ Episcopi: sed videtur standum pro prio-
 re sententiâ, an enim habeat aliunde, quo vivat,
 hoc ipsum iudicabit Episcopus: & ideo in hae
 Archidiecepsi Coloniensi omnes ordinandi in
 Subdiaconos jurare debent se non resignatu-
 ros, nisi aliunde sint sufficienter provisi, etiam
 requisito iudicio Episcopi.

§. 20. Quantum requiratur ad titulum, de-
 finiri non potest pro omni loco æqualiter, *Trid.*
 vult, ut sit sufficiens ad sustentationem hone-
 stam, id est, decoram & decentem personas Deo
 consecratas, & relinquitur iudicio Episcopo-
 rum, qui attendunt ad circumstantias loci, tem-
 poris, personarum: hoc tempore Treviris &
 Coloniæ requirunt circiter 60. Imperiales; Mo-
 nasterii Westphaliæ, centum: plus tamen ordi-
 nariè pro titulo patrimonii quàm Beneficii vel
 fundationis. Estque probabilius cum *Bonac.*
Garc. Castrop. pu. 9. n. 5. & aliis contra *Henriq.*
Gonz. Avilam & alios Episcopum dispensare
 non posse circa sufficientiam sustentationis, li-
 cèt spes certa affuigeat Beneficii paulò post ob-

B b b b 2

tinen-

tinendi, quia *Trid.* simpliciter mandat non ordinari Sacris nisi actu provisum de honesta sustentatione.

2288. §. 21. Quis teneatur sustentare eum, qui ordinatur sine sufficiente titulo, dixi n. 2244. Societatem autem JESU non teneri alere Sacerdotem dimissum titulo paupertatis apud se ordinatum, constat ex dictis n. 2196. uti nec Episcopus tenetur alere Sacerdotem à se ordinatum, si justè privetur Beneficio, quod fuit titulus Ordinationis ipsius. Denique Novitios non habere titulum paupertatis, dixi n. 2198.

2289. Q. 331. Quid addendum sit circa tempora, interstitia & locum Ordinationum. R. §. 1. Tempora ordinaria Ordinationum sunt, prima septimana post festum Exaltationis S. Crucis; post diem Cinerum; post Pentecosten; post festum S. Lucie, uti habet antiquus versus, *Post Crucem, post Cineres, post Spiritus atque Lucie*: Item in Quadragesima, dies Sabbatini ante Dominicam Passionis & Paschæ.

2290. §. 2. Tonsura conferri potest quocumque die, hora & loco, inquit Pontificale Rom. addens, *Quatuor minores Ordines dari possunt extra Missarum solennia diebus dominicis & festivis duplicibus, sed in mane tantum.* Eisdem Minores conferri posse die Mercurii quatuor Temporum ex communi consuetudine & praxi, dicunt *Henriq. Sa, Castrop. t. 27. pu. 13. n. 2. Barb. De Off. Episc. alleg. 11. n. 21. Nec improbant Sanch. in Confl. 7. c. 1. dub. 52. n. 13. & Gob. t. 8. n. 453.* addens id suo tempore alicubi factum. Approbat etiam *Laym. hic c. 8. n. 1.* ubi consuetudo est. Scio alicubi isto die simul duodecim ordinatos esse Minoribus, sed fortè nimis multos, quia videri poterat